

Sygn. akt I C 834/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	starszy protokolant sądowy Helena Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2018 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. G.

przeciwko G. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego G. P. na rzecz powoda G. G. kwotę 6.000 zł (sześć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.547 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym postępowania zażaleniowego.

SSR Przemysław Mościcki

Sygn. akt I C 834/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 września 2018 r.

Powód G. G. domagał się od pozwanego G. P. zapłaty kwoty 6 000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 17 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wskazał, że w grudniu 2016 r. strony zawarły umowę, na podstawie której pozwany w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zobowiązał się do wykonania powodowi w jego domu sauny z cedru. Wynagrodzenie umówiono na 20 000 zł a termin wykonania umowy ustalono na 31 stycznia 2017 r. Na poczet umowy powód wpłacił pozwanemu zaliczkę w wysokości 6 000 zł. Pozwany nie wykonał sauny w umówionym terminie ani nawet nie rozpoczął jej wykonywania, także pomimo wezwań ze strony powoda. W związku z tym reprezentujący powoda pełnomocnik na podstawie art. 635 k.c. złożył oświadczenie o odstąpieniu umowy i wezwał pozwanego do zwrotu zaliczki.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Pozwany podniósł, że zawarł umowę z powodem na wykonanie groty solnej oraz otrzymał zaliczkę na wykonanie sauny. Koszt wykonania groty solnej strony ustaliły na 27 000 zł netto, tj. 33 210 zł brutto. Z tytułu wykonania tej umowy powód zapłacił pozwanemu jedynie 27

000 zł. Wobec faktu, że powód zalegał pozwanemu z zapłatą całej kwoty wynikającej z umowy na wykonanie grotty solnej, pozwany dokonał potrącenia przysługującej mu wobec powoda kwoty 6 210 zł z tytułu umowy o wykonanie grotty solnej z wpłaconą przez powoda kwotą 6 000 zł z tytułu zaliczki na wykonanie sauny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie bezsporne było, że w grudniu 2016 r. strony zawarły umowę na wykonanie sauny z cedru w domu powoda z terminem wykonania ustalonym na 31 stycznia 2018 r. Na poczet tej umowy pozwany przyjął zaliczkę w kwocie 6 000 zł. Bezsporne było również to, że pozwany nie wykonał umowy o saunę.

oświadczenia stron w protokole rozprawy – k. 22, potwierdzenie przedmiotu umowy i przyjęcia zaliczki – k. 9,

Pismem z 10 lipca 2017 r. powód reprezentowany przez pełnomocnika oświadczył, iż w związku z opóźnieniem w realizacji zamówienia odstępuje od umowy na podstawie art. 635 k.c. oraz wezwał do zwrotu wpłaconej zaliczki w terminie 7 dni. Korespondencja wysłana do pozwanego powróciła awizowana.

dowód: pismo z dowodem nadania i awizowaniem koperty – k. 10-12

Przed zawarciem umowy o wykonanie sauny pozwany wykonał dla powoda także grotę solną. Z tego tytułu wystawił na rzecz powoda fakturę z dnia 27 lutego 2017 r. na kwotę 33 210 zł, przy czym w fakturze umieścił adnotację, że kwota 33 000 zł została zapłacona a do zapłaty pozostało 210 zł.

dowód: faktura – k. 31.

Umowa o grotę solną została rozliczona przez strony jeszcze przed zawarciem umowy o wykonanie sauny: powód przekazał pozwanemu żadaną przez niego kwotę 33 000 zł. Dopiero po otrzymaniu pozwu i nakazu zapłaty w niniejszej sprawie pozwany sporządził pismo z dnia 13 listopada 2017 r., w którym złożył oświadczenie o potrąceniu zaliczki z kwotą 6 210 zł, mającej być zaległością z tytułu umowy o grotę solną. W odpowiedzi powód w piśmie z 22 listopada 2017 r. wskazał, że oświadczenie o potrąceniu jest bezskuteczne, gdyż cała należność za grotę solną została już zapłacona co potwierdza wystawiona przez pozwanego faktura.

dowód: zeznania świadków: J. G. – k. 22/2 i K. G. – k. 22/2; oświadczenie o potrąceniu z dowodem nadania – k. 33-35, pismo powoda z 22.11.2017 – k. 56-57.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Bezsporne były podstawowe dla sprawy okoliczności, iż pozwany przyjął zaliczkę w kwocie 6 000 zł na poczet umowy, której nie wykonał. Pozwany podnosił jedynie, że kwotę zaliczki potrącił z należności za inną umowę – wykonanie grotty solnej. Jednakże z treści faktury z 27 lutego 2017 r. przedłożonej przez samego pozwanego wynika, że z tytułu umowy na wykonanie grotty solnej, pozwany otrzymał już należność w wysokości 33 000 zł. Okoliczność, że umowa o grotę solną została rozliczona między stronami potwierdzili również świadkowie J. G. i K. G.. Ich zeznania co prawda różniły się w szczególności dotyczącym tego jak ta płatność nastąpiła (czy w całości czy w ratach), niemniej jednak rozbieżność ta nie ma wpływu na ocenę wiarygodności zeznań, iż pozwany otrzymał od powoda gotówką łączną kwotę 33 000 zł za wykonanie grotty solnej oraz w związku z tym nie rościł sobie pretensji co do zapłaty z tytułu tej umowy jakiegokolwiek dalszej należności. O wiarygodności zeznań świadków, a zatem wersji powoda, iż strony rozliczyły umowę o wykonanie grotty solnej, świadczy także okoliczność, że pozwany nie dochodził w żaden sposób rzekomej zaległości z tej umowy, a oświadczenie o potrąceniu sporządził dopiero po otrzymaniu pozwu w niniejszej sprawie. Oświadczenie o potrąceniu z 13 listopada 2017 r. nosi wszelkie znamiona dokumentu sporządzonego jedynie na potrzeby niniejszego postępowania. Treść tego dokumentu stoi przy tym w sprzeczności z treścią faktury za wykonanie grotty solnej wystawionej przez pozwanego z 27 lutego 2017 r., w której sam stwierdził, że kwota 33 000 zł została przez powoda zapłacona.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, gdyż pozwany prawidłowo wezwany nie stawił się na rozprawę nie przedstawiając przekonującego usprawiedliwienia niestawiennictwa. Wniosek jego pełnomocnika o odroczenie

rozprawy celem ponownego wezwania pozwanego w oczywisty sposób zmierzał do przewlekania postępowania. Nie było bowiem żadnych przeszkód, aby pozwany stawiał się na rozprawie w dniu 21 września, gdyż wezwanie na nią otrzymał 22 maja, a zatem cztery miesiące wcześniej. Mógł zatem, wiedząc ze znacznym wyprzedzeniem o terminie rozprawy, tak rozłożyć swoje obowiązki zawodowe, aby stawić się w sądzie. Nie ma gwarancji, że ponownego wezwania pozwany znów by nie zignorował, przedkładając obowiązki zawodowe nad stawiennictwo w sądzie celem złożenia wyjaśnień.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 635 k.c. jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła.

Na podstawie powołanego przepisu powód miał prawo odstąpić od zawartej umowy, gdyż pozwany nie dochował terminu wykonania sauny.

W związku z tym na podstawie art. 494 § 1 zd. 2 k.c. powód może domagać się zwrotu wpłaconej zaliczki.

Z tego względu orzeczono jak w punkcie I sentencji, orzekając o kosztach na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zaliczając do nich oprócz opłaty od pozwu i wynagrodzenia pełnomocnika według stawki minimalnej, także koszty związane z uwzględnionym zażaleniem powoda (opłata od zażalenia oraz wynagrodzenie pełnomocnika).

SSR Przemysław Mościcki